

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Gmina *Brzezina* w obwodzie stryjskim zobowiązała się podwyższyć stale dotychczasową płacę miejscowego nauczyciela z 105zł. na 130 zł. i oddać mu bezpłatnie w używanie grunt rozległości około 1 morga.

C. k. Namiestnictwo widzi się spowodowanym okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu gorliwość o podniesienie szkół ludowych podać z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. sierpnia 1865.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył wydać następujące pismo odrębne:

Kochany panie *Privitzer*. Uwalniając Cię łaskawie od posady drugiego kancelarza nadwornego Mojej węgierskiej kancelaryi nadwornej, uznając za stosowne, przenieść Cię, z uznaniem Twoich wieloletnich, wiernych i pożytecznych usług, w czasowy stan spoczynku.

Wiedeń, 3. września 1865.

Franciszek Józef, m. p.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższym postanowieniem z 2. września b. r. raczył najmłodsze mianować Piotra *Schlossera* wiceprezydenta namiestnictwa, pozostającego przy niższo austriackim namiestnictwie, szefem sekcji w ministerstwie stanu.

Jego c. k. Apostol. Mość najwyższym postanowieniem z 12. sierpnia b. r. raczył najmłodsze mianowanemu przez ministerium spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu, cłem konsularnym przy c. k. agencji w Bukareszcie, *Drowi Alexandrowi Spinsio*, nadać charakter wicekancelarza.

Ministerium spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu mianowało aktuaryusza c. k. agencji w Bukareszcie *Józefa Buresch*, pierwszym tłumaczem, a *Józefa Waldhart* adjuńktą urzędu powiatowego wicekancelerzem przy tym urzędzie konsularnym.

Minister stanu mianował dyrektora lwowskiego szpitalu powszechnego *Dra Ignacego Ressig*, krajowym radcą medycynalnym we Lwowie.

Część nieurzędowa.

Lwów, 7. września.

Z Wiednia donoszą, że w kołach augustenburgskich przeczekają teraz znowu stanowczo wiadomości, jakoby Księżę Augustenburgski zamyslał opuścić Kiel, i przeciwnie utrzymują, że sprawa jego stoi pomyślnie, co się wkrótce pokaze, ponieważ państwa średnie postanowiły przystąpić wkrótce do dzieła, przy czem Księżę Ernest Koburski ma otrzymać ważną rolę, gdyż sądzą, że podejmie się wyjednać w osobistej rozmowie z Cesarzem Napoleonem moralne poparcie trzeciej grupy państw niemieckich ze strony Francji. Tak pisze *Fremdenblatt*.

Jenerał *Gablens* zajmie 15. b. m. rezydencję w Kielu i będzie tam utworzona austriacka kancelaryja rządowa, której dyrekcję obejmie radca ministeryalny pan *Hoffmann*, który pełnił obowiązki pierwszego sekretarza w izbie panów, a zatem zajmował posadę, która dozwoli mu zapewne wydalić się teraz na dłuższy czas z Wiednia.

Mianowanie jenerallejtuanta barona *Manteuffla* gubernatorem Księstwa Szleswiku zostało już urzędownie ogłoszone. Pan *Manteuffel* zatrzyma swoją rangę jako jenerał-adjutant Króla, ale uwolniony będzie od stosunku raportującego oficera w gabinecie wojskowym.

Przyszłe stosunki załogowe w Szleswiku i Lauenburgu nie zostały jeszcze ułożone, lecz są jeszcze przedmiotem obrad. Przyjęto tylko jako kierującą zasadę, że liczba wojsk pruskich w Szleswiku wynosić ma 6000 ludzi i obejmować 2 pułki piechoty, 1 pułk lekkiej konnicy, kilka baterji artylerji i oddział pionierów. Załoga Lauenburga nie będzie na teraz wzmocniona.

Memorial diplomatique zaprzecza wiadomości, jakoby Austrija miała protestować w Madrycie przeciw uznaniu Królestwa włoskiego przez Hiszpanię. Austrija oświadczyła tylko, jak zapewnia dziennik dyplomatyczny, że uchyla się teraz od wszelkich konsekwencji, jakie pod względem wspólnego działania obudwu monarchstw katolickich na rzecz świeckiej władzy papieża możnaby wyprowadzić z not doręczonych w Paryżu na dniu 28. maja 1861

równocześnie przez Księcia Metternicha i pana Mona. Jak wiadomo oświadczyły w tych notach Austrija i Hiszpania, że są gotowe pomagać Francji do utrzymania świeckiej władzy Papieża.

W Turynie przygotowują na dzień 21. i 22. b. m. *żałobne manifestacje* na pamiątkę krwawych wypadków wrześniowych roku zeszłego.

We Florencji mają odbywać się 8. b. m. wybory komunalne i departamentowe. *Monitor* zaprzeczając tę wiadomość dodaje, że rezultat tych wyborów będzie najlepszą wskazówką do ocenienia późniejszych wyborów do parlamentu.

Nowy włoski minister sprawiedliwości pan *Cortese* wydał dwa dekrety, które zrobiły wielkie wrażenie. W jednym z nich wzywa on oddalonych jeszcze od swoich diecezyi biskupów, ażeby powrócili do swoich stolic, naturalnie pod warunkiem zastosowania się we wszystkim do ustaw krajowych. Drugim zaś dekretem zalecił prefektom, ażeby nie przeszkadzali zbieraniu świętopietrza, gdyż ze stanowiska legalnego nie można nic przeciw temu zarzucić.

Mianowanie włoskiego ministra oświecenia barona *Natoli* ministrem stanu jest widocznie środkiem konieczności. Według doniesień z Florencji byłoby ministerstwo wołało mianować stałego ministra stanu, ponieważ poruczenie opróżnionej ustąpieniem Lanzy teki któremu z członków teraźniejszego gabinetu musiano by uważać za izolowanie jego. Wszelako przy teraźniejszych stosunkach nie łatwo jest znaleźć znakomitą osobistość polityczną do objęcia tej teki, i ministerstwo mogło tylko tym sposobem uniknąć rozpadnięcia się, iż poruczyło jednemu z swoich członków zarząd spraw wewnętrznych. Zresztą *Natoli* jest to osobistość, którego mianowanie nie sprawi złego wrażenia; ale jako administrator jest to nowicusz, a taki eksperyment jest w teraźniejszej ważnej chwili połączony z wielkim niebezpieczeństwem. Z innej zaś strony donoszą: Teraźniejszy gabinet nie ma już żadnej zgoda podstawy, stracił całą powagę w kraju i zostaje bez wszelkiego poparcia. Z partyą *Minghetto* zadarto się; o *Ratazzim* nie chce nic wiedzieć; z demokratami zostaje w śmiertelnej nieprzyjaźni, a wstąpienie nowego ministra sprawiedliwości pana *Cortese* do gabinetu oburzyło teraz także partyę klerykalną, ponieważ oświadczył on otwarcie, że chce ustawę o klasztorach przeprowadzić na jak obszerniejszej podstawie.

Zaburzenia w Brescii były jak się zdaje groźniejsze, niż można było przypuszczać z pierwszych doniesień. Niechęć panująca w całej Lombardji przeciw podatkowi od ruchomości objawiła się tam w sposób bardzo dobitny. Wnocy rocznicy bitwy pod *Aspromonte* szturmowano tam do ratusza a gwardyę narodową powitano gradem kamieni. Tłum wdarł się do bióra magistratu, podał akta i ustąpił dopiero wtedy, gdy wojsko liniowe wyruszyło przeciw niemu z bagnietem. Burmistrz Brescii pan *Facchi* został raniony kamieniem w szyję. Dwóch wyższych oficerów gwardji narodowej i czterech gwardzistów odnieśli również uszkodzenia. Zaraz potem nastąpiły liczne aresztowania. Do *Legnano*, gdzie obawiano się wybuchnięcia podobnych zaburzeń, wysłano jak najspieszniej *bersaglierów*. Na uwagę zasługuje, że tak *Brescia* jak i *Legnano* mają sławę tak zwanych *italianissimi*.

Memorial diplom. pisze, że zostały już załatwione pożyczania godne trudności, jakie wywołała w ostatnich czasach między dworami w Lizbonie i Rzymie sprawa chrztu nowonarodzonego Księcia portugalskiego. Król *Ludwik* miał udać się z prośbą do Cesarza Napoleona, ażeby zechciał być ojcem chrzestnym matemu *Infantowi*, a Cesarz miał oznajmić Królowi, że z największą chęcią uczyni zadość Jego życzeniu. Tym sposobem jednak nie została jeszcze usunięta scysja między Rzymem i Lizboną.

Dekret rozwiązujący Kortezy hiszpańskie ma wyjść z końcem tego miesiąca. Nowe wybory rozpoczną się pierwszej niedzieli w grudniu, a nowy parlament zbierze się jeszcze przy końcu tego samego miesiąca.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 5. września. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Jego ces. Mość przybył wczoraj o godzinie 8^{1/2} z rana z *Laxenburga* do Wiednia, i przed powszechnymi audyencyjami przyjmował pana ministra stanu hrabiego *Belcredi*. Od godziny 10 do 12. Najjaś. Pan udzielał audyencyje przeszło 60 osobom między którymi było wiele znakomości cywilnych i wojskowych, a następnie przyjmował deputacyę z *Dombrowan*. Później Jego ces. Mość odbierał relacye ministrów, i przyjmował na osobnych audyencyjach panów *Majlatha* i hr. *Esterhazy*. O godz. 2 po południu Cesarz Jego Mość powrócił do *Laxenburga* i będzie znowu udzielał audyencyje we czwartek. W sobotę zrana Najj. Pan będzie się znajdował na manewrach pod *Schmelz*, a po południu pociągiem pocztowym odjedzie do *Ischl*. Najj. Państwo mają opuścić *Ischl* d. 16.

i przybyć d. 17. do Schönbrunnu. Dzieci cesarskie zabawią w Ischl do końca b. m.

W. A. donosi: Najjaśniejszy Pan raczył ofiarować wiedeńskiemu powszechnemu stowarzyszeniu pomocy i oszczędności 100 złr. z szkatuły prywatnej.

Jego ces. Wysokość Arcyksiążę Albrecht przybył tu przedwczoraj i udał się do Weillburga pod Baden, zkad dziś lub jutro wyjedzie w podróż inspekcyjną do Galicyi.

Polowania dworskie w pobliżu Wiednia rozpoczną się wkrótce. Pierwsze mają się odbywać pod Aspern.

Namiestnik hrabia Chorinsky odłożył na dni kilka swoją podróż wizytacyjną.

Minister spraw zewnętrznych hrabia Mensdorff dawał przedwczoraj w swojej willi Weidlingau wielki obiad dyplomatyczny na który był także zaproszony hrabia Maurycy Esterhazy.

Fml. baron Gablenz odjechał wczoraj do Werony dla oddania komendy, i powróci tu za 5 lub 6 dni.

Biskup Schaguna odjechał wczoraj do Siedmiogrodu.

Jego Excelencya pan minister sprawiedliwości przyjmował d. 31. z. m. deputację rady gminnej miasta Humpolatz w Czechach (miejsce rodzinne Jego Excelencyi) przedkładającą mu adres zaufania i uszanowania podpisany przez całe obywatelstwo tego miasta.

C. k. ministerjum wojny pozwoliło aby na wypadek, gdyby cholera miała się pojawić w którymkolwiek z jeneralatów w postaci epidemicznej, były zaprowadzone, prócz innych ogólnych środków sanitarnych, zarządzonych osobną instrukcją z roku 1854 dla najmożliwszego zabezpieczenia żołnierzy od tej choroby, dalsze ostrożności dotyczące 1. pomieszczenia żołnierzy, 2. służby i 3. potraw dodatkowych. Co do ostatniego punktu zarządzonem zostało aby w razie wybuchu cholery epidemicznej w którymkolwiek z jeneralatów, dawana była żołnierzom wszystkich garnizonów tego jeneralatu zupa zaprażona na śniadanie. Nadto pomocnikom szpitalnym używanym w szpitalach pozwolono wydawać przez czas pielęgnowania w szpitalu chorych na cholere, całą porcję wiktus szpitalnego bez chleba i seitel wina, tudzież rozdawać wódki pilnującym chorych i posługaczom szpitalnym, z zastrzeżeniem zalecenia władzy lekarskiej.

Oprócz zupy wspomnianej, można także według potrzeby przez lekarzy uznanej rozdáwać wino żołnierzom garnizonów cholere dotkniętym, lecz za pozwoleniem ministerstwa wojny, o które w drodze telegraficznej zgłosić się wypada.

Artykuł dziennika *Debatte*, z którego wyciąg w wczorajszym telegramie odebraliśmy, opiewa w całej osnowie jak następuje:

„Dzienniki polskie mówią z obawą o wiadomości, iż sejm galicyjski w przyszłym dopiero roku zwołany być ma. Jesteśmy w przyjemnem położeniu zapewnienia ich, iż wiadomość ta z zamiarami rządu wcale się nie zgadza. W kołach decydujących jest stały zamiar, zwołanie sejmów z tej strony Litawy w połowie listopada, najpóźniej zaś w początku grudnia. Rząd zyczyłby sobie wcześniejszego zwołania, przeciwko temu jednak wystąpiono z różnych stron z ważnymi przedstawieniami. Posiedzenia sejmów krajowych i rady państwa — mówiono — w ostatnich latach tak spieszenie po sobie następywały, iż członkowie tych korporacji nie zdołali zajmować się sprawami swemi prywatnymi z należytą pieczołowitością; pauza jest przeto konieczna, jeżeli rząd nie chce, żeby większość deputowanych albo mandaty swoje złożyła, albo też czynność swą, jak rozpieszczone prima donny, od żądania urlopu, rozpoczęła. „Z mniejszościami nie chcę wchodzić w akcję konstytucyjną“ miał mówić z naciskiem hrabia Belcredi, na przedstawienie w tym duchu uczynione.“

„Sejm siedmiogrodzki ma być zwołany, jak już wiadomo, w końcu tego tygodnia. Sejmy węgierski i kroacki o tydzień później, tak iż w krajach z tamtej strony Litawy sejmy w listopadzie i grudniu posiedzenia swe odbywać będą. Podnieść wypada okoliczność, z bardzo pewnego źródła pochodząca, iż według programu rządowego, czynność sejmów węgierskiego i kroackiego rozpocznie się od złożenia dyplomu z dnia 20. października i statutu z dnia 26. lutego.“

„Galicyanom udzielić możemy zarazem pocieszającą wiadomość, iż pogląd na kwestyę: czyli w Galicyi gmina wyższa zaprowadzona być ma, zupełnie jest inna w dzisiejszych kołach rządowych niż za czasów Schmerlingoskich. Hrabia Belcredi uważa instytucyę gmin wyższych, — która się w krajach korony węgierskiej od wieków chlubnie utrzymała, z jednej strony jako szkołę polityczną, która nie innego zastąpić nie może, a z drugiej strony jako silną podpórę życia konstytucyjnego — konieczny środek ułatwienia owego zdrowego rozwoju w duchu wolności, za którego podstawę w obec deputacyi lublańskiej hr. Belcredi wolną gminę uznał.“

„W sejmach krajowych, które system gmin wyższych, zapewne pod wpływem biurokracyi odrzuciły, rząd wystąpi także z nowymi w tym względzie propozycjami. Obawa tu i owdzie się pojawiająca, jakoby rząd miał zamiar zrobić z gmin wyższych szlacheckie instytucye, obawa ta wyszła bez wątpienia z kółek biurokratycznych. Reprezentacya powiatowa powstanie z wolnego wyboru wolnej gminy. Gdyby wybór ten padł czasami na szlachcica, to nasze ultraliberyały pewno tyle będą mieli wspaniałomyślności, iż mu życie darują. W Czechach przewodniczący w reprezentacyi obwodowej, którego stanowisko jest to samo co nadzupana w Węgrzech, jest wybieralny a rząd zastrzegł sobie tylko zatwierdzenie

wyboru. Nadzupani z tamtej strony Litawy mianowani są wprost przez rząd, chociaż z godnością nadzupana łączy się parostwo, prawo zasiadania i głosowania w izbie wyższej.“

Francya.

Paryż, 3 września. (*Odstąpienie pomnika astronoma Arago.*) W dniu 30. sierpnia odbyło się w Estaque pod Perpignanem odstąpienie brązowego pomnika sławnego astronoma Arago. Znakomity mąż ten był w czasie zamachu stanu dyrektorem obserwatorium paryzkiego i odmówił złożenia przysięgi politycznej, która w roku 1848 zniesiona a za nowego rządu znów przywrócona została. W roku 1848, jak wiadomo tylko prezydent przysięgał na wierność konstytucyi i rzeczpospolitej. Pomimo tego pana Arago zostawiono przy posadzie, chociaż znany był jako gorący republikanin. Odstąpienie pomnika miało z resztą cechę zupełnie urzędową, nawet syn zmarłego, p. Etienne Arago, nie był na niem obecny. Bracia Pereire, deputowani z departamentu do ciała prawodawczego wybrani, ponieśli wielką część kosztów i zapłacili obiad na 150 osób, który przy tej sposobności wydany był.

Belgia.

Bruxela, 2go września. (*Oczekiwany powrót Króla do Brukseli. — Różne wiadomości. — Zaraza na bydło rogate.*) Król jutro lub pojutrze powróci do zamku Laeken, gdzie Królowa angielska w przyszłą środę w odwiedzinie przybyć ma. Powietrze morskie wzmocniło bardzo zdrowie Monarchy. — Ministrowie są prawie wszyscy w podróży lub na wsi. Rządu prawie wcale nie ma, dziwnym zaś trafem nikt się tego nie domyśla. Jedynym ważniejszym aktem rządowym, który się w ciągu kilku tygodni pojawił, jest reskrypt królewski w *Monitorze* zamieszczony, zakazujący na wniosek ministra spraw wewnętrznych, wszelki dowóz lub przewóz bydła rogatego z zagranicy. Reskrypt królewski poprzedza relacya p. Vanderpeereboom, motywująca potrzebę zakazu zarazy na bydło w Anglii panującą, która się już i w Belgii objawiać zaczęła. Okólnik ministra spraw wewnętrznych do gubernatorów prowincjonalnych wystosowany przepisuje środki przeciwko zarazie, jakie przy pojawieniu się zarazy użyte być mają. Niestety donoszą, iż w niektórych miejscach na ziemi belgijskiej zaraza na bydło rogate już się pokazała. — Kongres studentów w Leodium, który w dniu 29go b. m. odbyć się miał, odroczone został do dnia 29go października.

Włochy.

Florenca, 30. sierpnia. (*Krytyczne położenie gabinetu piemonckiego.*) Natoli obejmuje ministerjum spraw wewnętrznych. Gabinet obecny nie zdołał wynaleść poza swoim obrębem męża stanu dla teki ministerjalnej, która zaważowała. Że zaś przed zerwaniem się parlamentu nie chcieli dopuścić do przesilenia ministerjalnego, przeto rząd musiał przyznać się do swej niemocy, i z własnego łona nowego ministra wyznaczyć. Wybór Natolego nie robi złego wrażenia, on bowiem dzielnym wystąpieniem przeciwko stronnictwu klerykalnemu, pozyskał sobie przychylność publiczną. Nowy minister mianował p. Nicomede Bianchi jeneralnym swym sekretarzem. Pewną jednak jest rzeczą, iż obecne ministerjum nie zdoła się utrzymać po ukończeniu wyborów.

Rosya.

(*Pobyt Najjaśn. Pana w Moskwie.*) Goł. donosi pod dniem 1. września: Dziś zrana w obec Jego cesarskiej Mości odbyły się dwustronne manewra. Najjaśn. Pan był zadowolony z wojsk. O godzinie 1szej z południa Jego Ces. Mość zwiedził instytut Elżbiety. O godzinie 20 minut na trzecią Jego Ces. Mość wraz z Ich Wysokościami raczył udać się koleją żelazną do klasztoru Trójcosergiejewskiego. Najjaśn. Pan z Wielkimi Książętami raczył przybyć do Trójcosergiejewskiego klasztoru o godzinie 4tej po południu. W świątyni Jego Ces. Mość spotkany został przez metropolitę moskiewskiego Filareta, który odprawił modły. Następnie do stołu obiadowego zaproszeni byli oprócz świty: naczelny prokurator synodu, towarzysz ministra komunikacyi, przełożony klasztoru, rektor akademii duchownej, marszałkowie szlachty powiatów moskiewskiego i dmitrowskiego i konstruktorowie drogi żelaznej jarosławskiej. Metropolita Filaret z powodu słabości nie znajdował się na obiedzie. Jego Ces. Mość raczył wyjechać z klasztoru o godzinie 6tej, i powrócił szczęśliwie do Moskwy o 8mej wieczorem.

(*Zdobycie Taszkentu.*) *Ruski Inwalid* pisze: Po wzięciu Niazbeku, oddział jenerał-majora Czerniajewa, stał niedaleko Taszkentu do tego czasu, dopóki czynności emira bucharskiego i ukazanie się jego wojsk w graniczących z nami twierdzach kokańskich, nie zmusiły go rozpocząć stanowczych działań względem miasta. Zważywszy, że załoga miasta rozrzucona była na znacznej rozległości, że artylerya nieprzyjaciela była rozstawiona na przestrzeni 15 wiorst, i że w mieście znajdowało się liczne stronnictwo do nas przywiązane, jenerał Czerniajew, postanowił zdobyć miasto szturmem. Po wyborze punktu do atakowania, postanowiono przypuścić szturm w nocy z 14. na 15. czerwca. W tym celu główny oddział pod osobistym dowództwem jenerała Czerniajewa, ruszywszy z pozycyi o godzinie 11. po południu, o świcie miał szturmować do wybranej do atakowania bramy, za pomocą drabin szturmowych i

umyślnie nbudowanych ark, z niewielkimi odrzucanemi drabinami przejścia przez fosę. Jednocześnie oddział pułkownika Krajewskiego miał zrobić demonstracyę, przez napaadnięcie na miasto z drugiej strony. Na przodzie głównego oddziału szli ochotnicy, ktermi dowodzili rotmistrz Wulfert, podporucznicy Szorochow i Łapin. W ogóle w głównym oddziale było 7 kompanii, 2 lekkie i 4 pozycyjne działa. Książ Małow szedł na czele z krzyżem. Nieprzyjaciel dostrzegł zbliżenie kolumny szturmowej dopiero wtedy, kiedy była w odległości 100 kroków od bramy. Nim nieprzyjaciel zdołał przyjść do przytomności, wojska nasze były już na parapacie i wyparły Kokańców wraz ze znajdującymi się tam działami. Ruszywszy z 250 ludźmi ulicą, wzdłuż muru miejskiego, szt.-kap. Abramow pomimo napotkanego oporu ze strony sarbazów, usadowionych w wieżach i ognia czterech dział, opanował cztery parapety, a następnie przeszedłszy 14 wiorst wzdłuż muru miejskiego, wszędzie na tej przestrzeni zagwoździł porzucone przez nieprzyjaciela działa. W mieście szt.-kap. Abramow napotkał silny opór i musiał zdobywać mnóstwo barykad. Doszedłszy do cytadeli, zastał ją już zajęta przez wojska De la Croix i Zemezuznikowa. Pomimo tego, że wojska te szły prawie tuż za szt.-kap. Abramowem, wszelako na drodze wszędzie spotykały i zdobywały barykady, które nieprzyjaciel budował nadzwyczaj szybko. O godzinie 7^{1/2} cytadela została zdobyta. Nieprzyjaciel odparty do środka miasta zaprzestął strzelać, lecz oddział nasz musiał wyjść z cytadeli dla tego, że Kokańcy podpalili oficyny pałacu chańskiego, a ogień szybko rozszerzywszy się, zagrażał wybuchem składów prochowych. Tymczasem i oddział pułkownika Krajewskiego przy pomocy wojsk, zaczął wdzierać się na mury po karabinach. Liczna (do 5.000 ludzi) kawaleria nieprzyjacielska ścigana przez garstkę Kozaków, rozruciła po drodze swe sztandary a dogalopowawszy do Czyrzyka, rzuciła się w pław, topiąc się wzajemnie. Połowa miasta była uprzątnięta, lecz ku wieczorowi nieprzyjaciel znow usadowił się w najbliższych od naszych wojsk saklach i otworzył ogień do łańcucha; barykady znow ukazały się na wszystkich ulicach i zbiegach ulic; opór stał się rozpaczliwszym i dochodził do tego, że jeden lub dwóch ludzi z ajboltami (rodzaj toporu z rączką) rzucali się na całą kompanię i umierali na bagnietach, nie prosząc pardonu. Wysłane w ulice niewielkie oddziały, wszędzie napotykały rozpaczliwy opór; każda sakła trzeba było brać bagnietem, i dopiero wtenczas była oczyszczona, kiedy wszyscy w niej usadowieni byli wykluci. Szczególniej silny stawiano opór na ulicy prowadzącej do bramy do głównego bazaru, którą oczyszczał z początku sotnik od artylerji Iwanow, a potem porucznik Makarow. Posłany na drugi dzień dla zebrania broni i wysadzenia w powietrze cytadeli, pułkownik Krajewski jeszcze raz spotkał rozpaczliwy opór, lecz w zupełności wykonał swe polecenie. Ku wieczorowi wszystkie ulice były wolne, miasto poddało się bezwarunkowo i przystąpiono do rozbrojenia mieszkańców. Trofeami naszymi było: 16 wielkich sztandarów, w tej liczbie jeden bucharski, mnóstwo chorągiewek, 68 dział różnego kalibru, z których 48 spizowych i do tego doskonałego odlewu i mnóstwo karabinów. Prochu zastano 2.000 pudów i do 10.000 ładunków. Obrońców miasta, według najskromniejszych obliczeń było do 30.000 ludzi. Straty nasze wynoszą: 3 ranionych i 4 kontuzjowanych ober-oficerów, 25 zabitych, 88 ranionych i 24 kontuzjowanych niższych stopni.

Chronika.

(Wykaz aresztowanych.) W miesiącu sierpniu b. r. odstawiono do c. k. dyrekeji policyi we Lwowie 970 osób aresztowanych. Z tych oddano sądom 171 osób, policya jako sąd ukarała 77 osób, a według przepisów policyjnych 722 osób. Wydalono szupasem 268 osób, do magistratu odesłano 71 osób dla dania im roboty, a 13 dla sprawdzenia ich należności do gminy, 38 ulicznie umieszczono w szpitalu.

(Ćwiczenia artylerji.) Dnia 5go b. m. powróciła do Lwowa 5. i 6. baterja c. k. pułku artylerji Nr. 4. ukończywszy ćwiczenia w Żółkwi. Dowiadujemy się, że baterja konna obecnie w Czerniowcach stojąca po powrocie do Żółkwi zakończy szereg ćwiczeń tegorocznych.

Od dnia 1go b. m. został we Lwowie skoncentrowany c. k. pułk huzarów Cesarza Mikołaja. Trzy szwadrony tegoż ze sztabem i muzyką pułkową stoją w mieście, a trzy szwadrony we wsiach pobliskich. We Lwowie jest więc obecnie pięć muzyk wojskowych.

(Rozprawa ostateczna.) Dnia 11go b. m. odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie krajowym rozprawa ostateczna w procesie p. Dyonizego Nizinieckiego, właściciela domu we Lwowie, obwinionego o zaburzenie spokoju publicznego.

(Pożar.) W Chorobrowie, w powiecie Sokalskim, spaliły się dnia 25go z. m. trzy szopy, z tych jedna z zapasami siana i narzędziami gospodarstweni i słajnia. Szkoda wynosi około 550 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

(Szkielety ludzkie wykopane.) Na folwarku w Mazorówce, w powiecie Grzymałowskim, odartyo przypadkiem dnia 19go z. m. cztery szkielety ludzkie, według zdania znawców mające po kilkaset lat. Spoczywały one w dziedzińcu, na 4 cale pod ziemią, w miejscu oznaczonem kamieniami ułożonemi w okrąg.

(Nieszczęsne wypadki.) W Berezówce, w powiecie Monasterzyckim, dziecko sześciolatek bawiąc się koło strumienia, wpadło weń i utonęło.

Włościanin Andruch Szuj z Horodzowa, w powiecie Niemirowskim, wioząc dnia 28go z. m. wapno z Wiszenki przez Magierów, spadł z wozu i kula zgniotła mu piersi, w skutek czego umarł.

(Otrucie grzybami.) W Gajach ditkowieckich, w powiecie Brodzkim, dnia 20go z. m. sześć osób jednę rodzinę składających otrulo się

grzybami jadowitemi przez niezajomość tychże. Pięć z tych osób umarło pomimo spiesznej pomocy lekarskiej.

Podobny wypadek miał miejsce w Ostapiu, w powiecie Brodzkim, dnia 21go z. m. Umarło tam nagle troje ludzi, i obdukeja lekarska wyświeciła, że śmierć ich była skutkiem otrucia się grzybami jadowitemi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 6. września. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (83 H) 3 zł. 73 c.; żyta (79 H) 2 zł. 76 c.; jęczmienia (68 H) 1 zł. 55 c.; owsa (50 H) 1 zł. 20 c., hreczki 3 zł.; ziemniaków 1 zł. 20 c.; kubek krup pszenicznych 6 c., jęczmienionych 5 c., jaglanych 4^{1/2} c., hreczanych 4 c., funt mąki pszenicznej 6^{1/2} c., żytniej 6^{1/2} c., miara piwa lepszego 24 c., zwykłego 20 c., wódki lepszej 75 c., zwykłej 40 c., funt masła 45 c., szmalcu 40 c., loju 20 c., cętnar siana 89 c., okłotów 88 c., sąg drzewa bukowego 10 zł. 57 c., sosnowego 7 zł. 83 c.

Wykaz rezultatu

przedsiębioranego w miesiącu sierpniu 1865 roku, przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizji pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	Ważenia i rewizji pieczywa				Uwaga.
		więksi chleb koloniatów	żółkiewski chleb domowy	kulibowski	więksi chleb razowy	
		Ważenia i rewizji pieczywa				
		c. lut.	c. lut.	c. lut.	c. lut.	
Wagman Filip	Na krakowskiej targowicy drzewa	1 6 ^{1/4}				
Wagman Adam		1 6 ^{1/4}				
Wolf Jakób		1 6 ^{1/4}				
Fechter Ignacy		1 6 ^{1/2}				
Gerson Mojżesz		1 6 ^{1/2}				
Fisch Leib		1 6				
Deitsche Mojżesz		1 6				
Götz Götz		1 6				
Klar Markus		1 6				
Götz Chaje		1 6				
Herman Natan		1 6				
Adler Golde		1 6				
Wider Elke		1 5 ^{1/2}				
Wildman Slome				1 6		
Umschweif Jankiel				1 4 ^{1/4}		
Miser Jakób				1 4 ^{1/4}		
Star Sara				1 5		
Herbst Gedalie				1 6		
Fein Chaja				1 4 ^{1/4}		
Fein Elke				1 4		
Widman Izak			1 4 ^{1/4}			
Müller Jankel			1 4 ^{1/4}			
Schubert Józef				1 10		
Kozak Szymon				1 10 ^{1/2}		
Bartłomowa Katarzyna				1 10 ^{1/4}		
Fischer Ignacy				1 10 ^{1/4}		
Suma		4 25 ^{1/2}	9 5 ^{1/4}	9 40 ^{1/2}	4 41	

przeciętne w	sierpniu 1865	lipcu 1865	podniesieniu się	spadaniu
	1 6 ^{1/4}	1 7	1 6 ^{3/4}	3/4
a zatem w			1 4 ^{1/2}	1 10

Stryj, 4go. września. Następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. były na targach w obwodzie Stryjskim:

	Miejsca targu:											
	Bolechów		Zurawno		Stole		Dolina		Rozniatów		Mikołajów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	w walutę austryacką											
Męc pszenicy	3	90	2	85	3	40	3		3		3	75
" żyta	2	40	2	10	2	40	2		2	25	3	
" jęczmienia	2	50	1	55	1	70	1	95	1	50	1	60
" owsa	1	60	1	2	1	70	1	10	1			90
" hreczki	3	50										10
" kukurudzy	3	40			3	40	3		2	75	4	
" ziemniaków			1	5	1	12	1		1	50		88
Cętnar siana	1	80		65		80	1	10	1		1	10
" słomy												
" nasienia koniczu												
Sąg drzewa twardego	5		3	40	5		5		5		8	
" " miękkiego	4		2		2		3	85	4	50	6	30
Funt mięsa wołowego		8		8		8		8		8		14
Mas okowity		70		52		60		52		40		60

Ostatnia poczta.

Berlin, 5. września. *Nordd. Allg. Ztg.* pisze: Doniesienie prasowego ajenta duńskiego Hausena w Paryżu o układach względem odstąpienia na powrót północnego Szlezewiku nosi na sobie cechę zmyślenia. Zdaje się być przeto zbyt czułym zapewniać, że wspomniane w niem szczegóły, tyczące się prezydenta ministrów pana Bismarka, są po prostu utworem fantazyi.

